

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 553/2026
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Ђуричића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ристе Рикића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.6/23 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.253/25 од 04.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 13. маја 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Ђуричића – адвоката Ристе Рикића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.6/23 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.253/25 од 04.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.6/23 од 20.12.2024. године окривљени Зоран Ђуричић оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора, и то за кривично дело из члана 246 став 1. КЗ казна затвора у трајању од четири године и шест месеци, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и новчану казну у износу од 50.000,0 динара. Истовремено, окривљени је обавезан да новчану казну плати у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, јер ће у супротном иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ, од окривљеног је одузета опојна дрога, и то пет саксија у којима се налази биљка канабис и опојна дрога канабис

(марихуана) нето тежине 5,11 грама, а на основу члана 348. став 6. КЗ и члана 87. став 1. и став 3. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета који су употребљени за извршење кривичног дела, ближе описаних у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 151. ЗКП, ПУ Нови Сад, ОКП – Групи за борбу против дрога, наложено је да у року од три месеца од дана правноснажности пресуде окривљеном врате мобилни телефон и новац у износу од 620,00 динара, који су од окривљеног одузети према потврди о привремено одузетим предметима од 05.06.2019. године.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду и Вишем суду у Новом Саду у износима опредељеним у изреци пресуде, у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.253/25 од 04.02.2026. године, делимичним усвајањем жалби окривљеног Зорана Ђуричића и његовог браниоца, пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.6/23 од 20.12.2024. године преиначена је у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од шест месеци и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, па је на основу члана 60. КЗ окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и осам месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан платити у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, а ако не плати новчану казну у том року, иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалбе окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Зорана Ђуричића – адвокат Ристо Рикић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, као и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да преиначи другостепену пресуду тако што ће усвојити изјављену жалбу и окривљеног ослободити од казне, односно тако што ће одбацити оптужницу против окривљеног.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, заједно са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из доставнице која се налази у списима предмета произилази да је окривљеном Зорану Туричићу другостепена одлука – пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.253/25 од 04.02.2026. године уредно достављена дана 09.03.2026. године.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног – адвокат Ристо Рикић захтев за заштиту законитости Врховном суду доставио препоручено, преко поште, дана 14.04.2026. године, дакле, након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као неблагоприятан, јер је поднет након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић